

[Finansministeren.]

herigennem, idet der i den bestående skatte-lovgivning er uheldige spring, og når de skal ud af verden, kan noget sådant ikke undgås. Derfor ville det være en fejl, hvis der ikke i dette forslag var sådanne forskydninger.

Til det ærede medlem hr. Carsten Raft kan jeg sige, at jeg tror nok, der i dag er større ensartethed i leveomkostningerne indenfor landets forskellige dele, end der har været før i tiden. Jeg kan være enig med det ærede medlem i, at der endnu ikke, hvad leveomkostningerne angår, er fuldstændig lighed de forskellige steder, men det, vi gør her, er ikke at fjerne enhver forskellighed i beskatningen eller i tilskuddene, men blot på et enkelt område vedrørende forsørger- og ikke-forsørgerfradrag at fjerne denne forskel. Den vil stadig være tilstede vedrørende børnetilskuddene og på en lang række andre områder. Jeg tror ikke, vi skal gå videre ad den vej, før vi har resultaterne af den undersøgelse, det ærede medlem også nævnte.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, at vi søgte en undskyldning for toldforliget fra i går. Det gør vi aldeles ikke. Vi behøver ingen undskyldning for at gennemføre toldloven, slet ikke, men jeg gik ud fra, og jeg formoder stadig, at jeg har ret i, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det radikale venstre sammen med venstre, retsforbundet og kommunisterne i går stemte for en dagsorden, hvori der blev givet tilsagn om at drøfte spørgsmålet om en afvikling af omsætningsafgifterne i det udvalg, der er nedsat på vor foranledning. Således forstod jeg det ærede medlems afstemning i går, og da vi er i den situation, at der er givet et sådant tilsagn, har vi ønsket ved vor stilling i dag at trække vort forbehold tilbage og at gå med til udskrivningsloven, således at de penge er til rådighed, når det ærede medlem en dag besinder sig til at være med til afvikling og aftrapning af omsætningsafgifterne.

Jeg vil gerne føje til, at det er vor bestemte opfattelse, at disse afgifter må falde bort den 31. marts 1957, og at der må sikres en afvikling i tide; men hvis det ærede medlem har en anden opfattelse og ikke

vil deltage i forhandlingerne om, at afgifterne skal bortfalde den 31. marts 1957, er situationen selvfølgelig en helt anden.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem gengav nu fuldkommen korrekt, hvad der foregik i går ved afstemningen om det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen havde stillet. Efter at det er sket, må jeg måske gå ud fra, at det var en fejltagelse, at det ærede medlem i sine bemærkninger før henviste til sit eget dagsordensforslag i går og opfattelsen deraf. (*Poul Møller:* Det gjorde jeg ikke!). Jo, det gjorde det ærede medlem.

Søren Olesen: Jeg er godt klar over det, som den højtærede finansminister gjorde opmærksom på, at de omtalte forhold i skalaen er en følge af, at man har fjernet de såkaldte skarpe hjørner og store spring, vel at mærke altså, når man fastholder, at provenuet skal være nøjagtigt det samme. Det, jeg har sagt, er, at man efter min mening kunne have fundet et lille beløb enten ved besparelser eller ved at nedsætte provenuet, så man derved kunne have opnået at fjerne også det, jeg kalder en skønhedsfejl.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg skal ikke forlænge denne debat, men blot sige, at nu er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og jeg blevet enige om, hvad der er det korrekte i sagen. Vi kan så afvente fortrykket og se, hvad jeg sagde i mit første indlæg i dag. Jeg tvivler ikke om, at jeg gjorde opmærksom på, at vi fra vor side ønskede afvikling, og at et flertal iøvrigt gennem det dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen stillede, var enig om, at nu skulle der arbejdes med undersøgelse af en afvikling. Det er et flertals fælles opfattelse her i salen. Det er dette flertals opfattelse, at nu skal vi prøve på at få det bragt ind i realiteternes verden. Det er derfor, disse penge er til rådighed.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.